

Nr 266.

Av herr **Bodin, Karl**, och herr **Tjällgren**, *angående utredning rörande möjligheter till sjöregleringar i därtill lämpade trakter.*

Ett lands strävan bör vara självförsörjning och gäller då givetvis först och främst tillvaratagandet av de naturliga tillgångarna. En av dessa tillgångar utgöres av våra vattenfall. Ett vattenfalls värde ökas högst väsentligt om med detsamma följer reglerade magasin.

Inom vissa delar av vårt land tillkom under den s. k. kristiden en del utbyggnader i vattendrag utan att någon som helst tanke ägnades åt regleringen av i vattendraget befintliga sjöar; detta förbiseende har under förekommande vattenfattiga år gjort sig mycket kännbart och medfört stora ekonomiska förändringar i upprättade driftskalkyler.

Vår uppfattning är att genom ett bättre utnyttjande av befintliga sjömagasin en större utjämning av den naturliga tillrinningen skulle erhållas och en mera jämn vattentillgång erhållas, med andra ord ett ordnat samkörningssystem bör komma till stånd. Förslag i denna riktning ha på sina håll framkommit från de inom vissa län arbetande elektriska länsföreningarna, men ha dessa ekonomiskt svagt ställda föreningar ej kunnat med egna medel fullfölja denna för landet betydelsefulla fråga.

Jordbrukarna, som i stor utsträckning äro beroende av kraften, hava givetvis ett stort intresse av att få frågan löst men kunna på grund av den svaghet i ekonomiskt hänseende, som nu är rådande å landsbygden, ej påtaga sig några extra utgifter även med tanke på de fördelar som härigenom skulle vinnas.

Vi anse saken vara av nationell betydelse och bör därför stödjas av staten.

På grund av vad vi anfört hemställa vi vördsamt,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att Kungl. Maj:t ville utreda möjligheten till sjöregleringar i sådana trakter, som kunna vara lämpade för ett bättre utnyttjande och säkerställande av vattentillgången, och att enskilda föreningar bleve i tillfälle vidtaga sådana undersökningar, samt att för bekostandet av sådana undersökningar erhålla ett statsanslag av lägst 2,500 kronor.

Stockholm den 23 januari 1934.

K. W. Bodin.

L. Tjällgren.

